

seizoen 1

| jaarboek
| het resort

index

3

algemeen

foto: tom van huisstede

In het eerste seizoen zijn 4 shows en 1 festival georganiseerd en kregen 12 kunstenaars de ruimte om een verbinding aan te gaan met elkaar en de context waarin zij werk maakten en presenteerden.

het resort is zowel in vorm als in werkwijze een eigen signatuur aan het opbouwen door:

1. op bijzondere locaties shows te organiseren.
2. kunstenaars een actieve verbinding aan te laten gaan met elkaar en de locatie.
3. de stad als podium te gebruiken waardoor een breed publiek wordt bereikt.
4. een eigentijdse vormgeving te hanteren.

PLANNING

* **FASE 1** april 2017 tot mei 2018

Opstellen projectplan

* **FASE 2** april 2018 tot april 2020

Pilot van 8 shows met 24 kunstenaars

* **FASE 3** vanaf april 2020

Doorgroei naar permanent

het resort wordt opgezet in 3 fases. Op dit moment bevindt zij zich op de helft van fase 2, het uitvoeren van de pilot. In deze fase wordt ook de bedrijfsstructuur verder uitgewerkt.

GEMEENTE GRONINGEN

het resort is onderdeel van het talentontwikkelingsprogramma van de Gemeente Groningen, afdeling cultuur en wordt gemonitord door de beleidsmedewerkers van cultuur en onafhankelijk cultureel adviesorgaan Kunstraad Groningen.

AANSLUITING NOORDENAARS

het resort heeft zich aangesloten bij Noordenaars, platform voor presentatie-instellingen voor hedendaagse kunst in Noord-Nederland.

FONDSEN & PARTNERS

het resort wordt financieel gesteund door: Gemeente Groningen, Academie Minerva, Mondriaan Fonds, Kunstraad Groningen, Beringer Hazewinkel, Stimuleringsfonds, NNT + Club Guy & Roni.

HONORARIA

De kunstenaars die deelnamen aan de episodes van het resort ontvingen een honorarium voorafgaande aan hun werkperiode naar richtlijn Kunstenaarshonoraria van BKNL. het resort is hierin gesteund door de experimenteerregeling van het Mondriaan Fonds.

Hiermee wil het resort een eerste stap zetten in het naleven van de Fair Practice Code.

facts

4

shows

S01E01/S01E02/MIDSEASON/S01E03

12

kunstenaars

Philippe Wolthuis / Maaïke Knibbe / Bart Nijstad / Mylan Hoezen / Hilde Onis / Emilio Veendorp / Sophia Löwe / Klaske Bootsma / Riane Pater / Feiko Beckers / Steven Jouwersma / Alban Karsten

± 5080

publiek

S01E01: 650, S01E02: 600, midseason: 1260, SPREAD: 320, S01E03: 2250.

1

project

SPREAD zinefest i.s.m. SIGN

11

evenementen

Weekend Break Festival, S01E01 opening + finissage, S01E02 opening + finissage, eXpoost, open monumentendag, midseason opening, spread zinefest, S01E03 opening + finissage

10

samenwerkingen

Weekend Break Festival, Noordernaars, eXpoost, ES/NS artroute, Week v/h Kunstenaarsboek, Sign, Fridaynite (nnt/clubguyroni), Open Monumentendag, Academie Minerva

9

fondsen + partners

Gemeente Groningen - talentontwikkeling, Academie Minerva - SSB, NNT + Club Guy & Roni - Fridaynite, Beringer Hazewinkel, Kunstraad - incidentenbudget ronde 1+4, Mondriaanfonds - kunstinitiatieven + honorarieregeling, Stimuleringsfonds - festivals.

6

educatieve activiteiten

post-academisch traject midseason Academie Minerva: gastles over midseason, lezing kunstinitiatieven, gast professional practices ABK, gast professional wednesday, gast expertmeeting "Making the North Creative (Again?)

2

nevenactiviteiten

deelname bijeenkomst Arbeidsmarkt-agenda Cultuur: Fair Practice Code, lidmaatschap Noordenaars

3

documentaires

docu S01E01 door Marjolijn Prins met muziek van Philippe Wolthuis, docu S01E02 en S01E03 door Ellen de Haan met muziek van Rik Möhlmann

5

uitgaves (595 stuks)

Teksten door Anna-Rosja Haveman en Vanessa van 't Hoogt naar aanleiding van interviews met de kunstenaars, beeld en ontwerp door Ellen de Haan, handgebonden risoprints; drukkerij Academie Minerva.

Folder S01E01: oplage 50, Folder S01E02: oplage 60, Handout midseason: oplage 150, handout S01E03: oplage 300, Publicatie S01E03: oplage 35

6

speeches

Paul de Rook(2x), Ebriën den Engelsman, Dorothea van der Meulen, Guy Weizman, Andrea Möller

2

locaties

Bloemstraat 38 (NNT/CLUB GUY & RONI), Turfsingel 16 (BIM benzinstation)

16

performances

beeldende kunst: 'SOAK' Hilde Onis, 'Method' Mylan Hoezen, 'Camouflage' Bart Nijstad, 'Mitigations' Alban Karsten, 'The Unspectacular Things' Feiko Beckers, 'When I Do What I Like To Do Most' Feiko Beckers, 'Common Sweat Sauna' Steven Jouwersma
muziek: Hunter Complex, Sweat Tongue, Idiott Smith, Infinite Bisous, Bobby Choco, Pyjojo, DJ Gmail, DJ Doventheater, Mark Lada's Golden Arches

3

cava's

Copa Sabia Cava brut, Berberana Gran Tradition Cava Semi Seco, Cava's Hill Cava Brut

locaties

lente/zomer: Foyer Machinefabriek (NNT + Club Guy & Roni)

herfst/winter: voormalig BIM benzinestation

programma

S01E01
S01E02
MIDSEASON
SPREAD ZINEFEST
S01E03

foto's: lisa jasperina bommerson

foto (boven): het resort, foto (onder): lisa jasperina bommerson

S01E01

lente episode
theater foyer
maart – mei

philippe wolthuis
maaike knibbe
bart nijstad

De door het resort geselecteerde kunstenaars Maaike Knibbe, Bart Nijstad en Philippe Wolthuis hebben voor de expositie S01E01 zes weken kunnen werken in het atelier van het resort aan de van Schendelstraat en aansluitend in de showroom, de foyer van Theater de Machinefabriek.

Door buiten de comfortzone van de eigen – uitpuilende – studio nieuw werk te creëren, biedt het resort kunstenaars de gelegenheid om een nieuwe stap te maken in hun ontwikkeling. Het is door de kunstenaars als zeer positief ervaren om niet vanuit de eigen werkplek te werken.

Er was muziek, gratis friet&sla voor €1,- en gratis cava. De sfeer van de avond was feestelijk en ongedwongen.

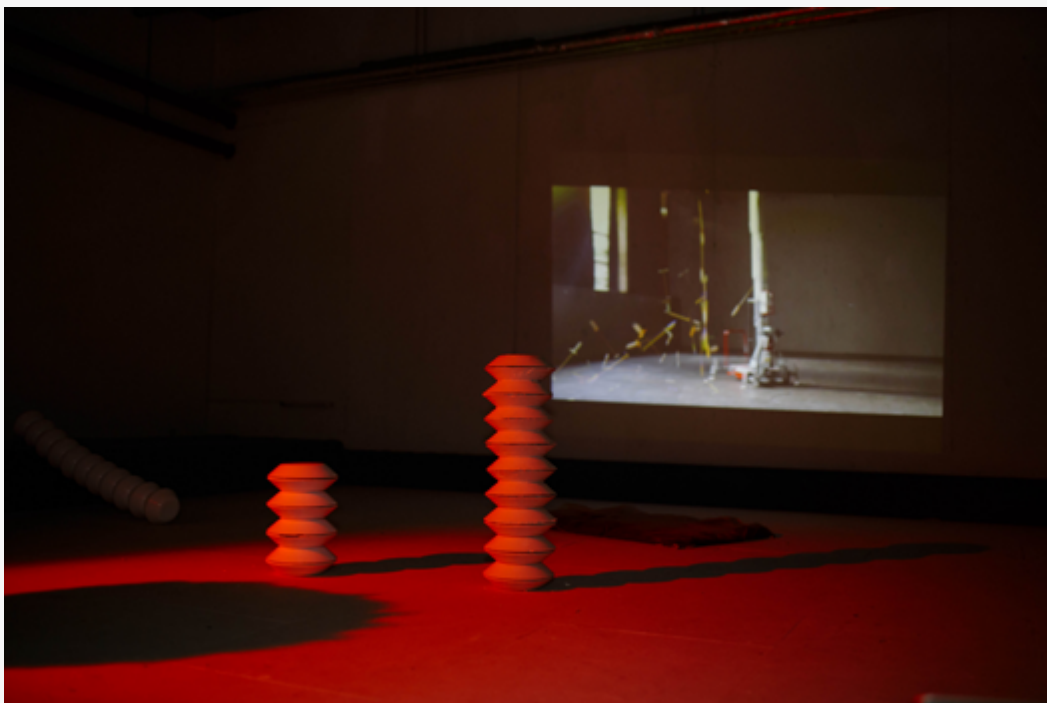
FINISSAGE 25 MEI

Voor de finissage werd beeldende kunst gecombineerd met muziektoptrédens. Hiervoor is een nieuwe presentatie gemaakt vanuit de werken van S01E01 en zijn daarnaast nieuwe werken en een performance ontwikkeld. Philippe Wolthuis en Maaike Knibbe hebben met polystyreen plaatmateriaal een showroom voor muziek gecreëerd, waarbij uitsparingen en podia voor de muziektoptrédens waren gemaakt. Bart Nijstad heeft een performance ontwikkeld waarbij hij samen met zijn stagiaire, Ana Flac, tijdens één van de muziektoptrédens de performer 'wegtekent' door een camouflage patroon van zwarte vlekken over het podium, de vloer, muren en performer zelf te schilderen.

OPENING 27 APRIL

18:30 - lintenknipceremonie
18:45 - speech + champagne
19:00 - friet & sla (€1)
19:30 - artist talk
20:00 - muziek: zachte man

Tijdens de feestelijke opening werden maar liefst vijf linten doorgeknipt door Guy Weizman namens NNT + Club Guy & Roni, Dorothea van der Meulen namens Academie Minerva, Andrea Möller namens Mondriaan Fonds, Ebrien den Engelsman namens de Kunstraad en Paul de Rook namens Gemeente Groningen. Er werden mooie woorden gezegd, met name over het belang van een dergelijke plek voor jonge makers in de stad Groningen. Waar talent tot wasdom kan worden en naar hartelust geëxperimenteerd kan worden door een nieuwe generatie kunstenaars.

foto's (boven): lisa jasperina bommerson, foto (onder): tom van huisstede

S01E02

zomer episode
theater foyer
mei – september

mylan hoezen
hilde onis
emilio veendorp

Voor de tweede keer zijn drie kunstenaars in de twee verdiepingen van de foyer getrokken om nieuw werk te maken. De kunstenaars zijn Mylan Hoezen, Hilde Onis en Emilio Veendorp.

Mylan's werk bestaat veelal uit performances waarbij het publiek de uitvoerder is van een serie door hem bedachte handelingen. Hierdoor ontstaat er op het moment van uitvoering een werk, dat geen 2 maal hetzelfde is. De relatie met dans en de noodzaak van de aanwezigheid van een publiek maakt de machinefabriek en geschikte locatie voor het werk van Mylan. Het werk van Mylan is ontstaan in de dansstudio van de machinefabriek en is gepresenteerd in een door hem ingerichte ruimte op een VR-bril.

Emilio is afgestudeerd als grafisch ontwerper en heeft een portfolio als beeldend kunstenaar opgebouwd. Hierbij assembleert hij vaak verschillende objecten tot een samenhangend geheel. Emilio vond de ruimte in de Machinefabriek een kerkelijke uitstraling hebben en heeft dat als uitgangspunt genomen voor een serie nieuwe werken. Hij heeft gebruik gemaakt van het aanwezige kostuumatelier dit resulteerde in beanbags voor aarde, bedazzled fruit en een 3D installatie met rood en groen licht.

Mylan en Emilio hebben Hilde Onis als derde kunstenaar uitgekozen. Hilde is door het Mondriaan fonds als jong talent gehonoreerd en heeft een druk jaar met veel exposities. In de machinefabriek heeft zij een nieuwe performance ontwikkeld die zij later ook heeft kunnen tonen in kunst ruimte Het Langhuis te Deventer. Hilde werkt vanuit ambacht en aandacht, uren zit ze stukjes spons aan elkaar te naaien tot er een volledig pak ontstaat, of strijkkralen te leggen tot het een vloerkleed is geworden. Maar ook kan ze heel groot en snel werken, de expositieruimte is samen met haar mede-resorters volledig naar eigen hand gezet. De pilaren zijn ingepakt met een zelf bedacht materiaal, de vloer is van glanzend nat lijkend wit materiaal en zelfs het daglicht ontsnapt niet aan hun regie. Doordat de ramen afgeplakt zijn met oranje folie hangt er een warm rode gloed, alsof de zon permanent aan het ondergaan is.

De kunstenaars van S01E02 hebben met succes hun eigen ideale presentatiewereld weten neer te zetten in de foyer van de machinefabriek en hebben nieuw werk kunnen ontwikkelen tijdens hun residency in het theatergebouw.

midseason

herfst programma
benzinstation
sept. – oktober

klaske bootsma
riane pater
sophia löwe

7 coaches
4 uitjes
18 lesuren

'06-22272082'

Tijdens midseason worden drie jonge kunstenaars geselecteerd om deel te nemen aan het post-academisch programma van het resort. In vier weken tijd werken ze naar een show toe en gaan op field-trips met professionals.

Deze professionals vertegenwoordigen verschillende facetten die kunstenaars nodig hebben om hun carrière op te bouwen: tekst, beeld, inrichting en inhoud. Met midseason wil het resort de kennis uit haar netwerk doorgeven aan de volgende generatie net afgestudeerde kunstenaars.

Deze kunstenaars houden hier het volgende aan over: een expositie, een tekst over hun werk, beeldmateriaal voor in hun portfolio en contacten met beeldend kunstenaars en andere professionals uit het werkveld.

PROGRAMMA

WEEK 01 fieldtrip w/ S01E03

De kunstenaars van S01E03 – Alban Karsten, Feiko Beckers en Steven Jouwersma – namen de midseasoners mee naar de Triënnale van Kunsthuis SYB. De kunstenaars vonden dat de midseasoners niet alleen op locatie moesten blijven, maar ook het werkveld in gaan en exposities bekijken. Tegelijkertijd voerden ze gesprekken over de periode na de academie, individuele ambities en hoe daar te komen.

WEEK 02 writing classes

Vanessa van 't Hoogt and Anna-Rosja Haveman (onze tekstschrivers) hebben een kleine cursus opgezet met de focus op drie verschillende soorten teksten: artist statement, artist bio en een tekst over het werk dat tijdens midseason ontstond.

Het is vaak lastig om als kunstenaar teksten over het eigen werk en het kunstenaarschap te schrijven.

De tekstcuratoren schrijven naast de beschouwende teksten voor het resort ook onder andere voor Metropolis M en de eindexamencatalogi van Academie Minerva.

bijeenkomst 1

Introductie, bespreken wat de ingrediënten zijn voor een goed artist statement, een bio en een objecttekst.

De midseasoners werd gevraagd om:

1. een introductie van zichzelf aan de hand van één eigen werk te maken.
2. eerdere teksten mee te nemen.
3. een aantal websites van interessante kunstenaars te bekijken
4. nieuwe teksten te schrijven

bijeenkomst 2

Vanessa en Anna-Rosja lieten de mid-

"Nice trip and saw a performance at Almende –
De Tweede Triënnale van Beetsterzwaag, inspiring!"
– Riane Pater

seasoners reflecteren op elkaars teksten en hebben de teksten nog bijgeschaafd. De artist-statements zijn uiteindelijk gebruikt in de folder.

"I can finally write about my art."
– Klaske Bootsma

"5 people: 3 artist, 2 coaches, so lots of attention,
focus and cookies."
– Riane Pater

WEEK 03 portfolio time

Tijdens deze bijeenkomst werd er gekeken naar de websites en social media accounts van de midseasoners samen met Ellen. Het is van belang om een goede online presence te hebben en te snappen wat je daarmee over kan brengen. De ambities van de midseasoners werden besproken. Bijvoorbeeld: Wil je exposeren bij galleries, of wil je juist zelf dingen organiseren. Op basis daarvan werd er gekeken naar de websites en besproken wat er veranderd kon om duidelijker een verhaal te vertellen.

Opdracht was voor de opening die veranderingen op de websites en accounts te hebben doorgevoerd.

WEEK 04 curating

De laatste week was Esther de Graaf uitgenodigd om te focussen op de dubbelrol van maker en curator, zij heeft ervaring met die dubbelrol. De midseasoners creëerden nieuw werk binnen een gezamenlijke expositie. In de tweede bijeenkomst werden de werken, het thema en de inrichting besproken.

SHOW '06-22272082'

Dit was de eerste show bij het voormalig benzinstation dat nog braak lag. Het terrein en het pand zaten in transitie naar nog onbekende bestemming. Er werd ge-

praat met passanten en potentiële kopers die geïnteresseerd waren in het terrein. Uiteindelijk is de titel '06-22272082' gebaseerd op de interesse in dit pand van de potentiële kopers. De ingesproken voice-mails van dit telefoonnummer vormden een audiowerk.

De show bestond uit werken van Sophia Löwe, Klaske Bootsma en Riane Pater. Dit resulteerde in een gesamt-kunstwerk waarbij de verschillende objecten samen met de bezoeker het uiteindelijke werk vormden.

PUBLIEK

Opening 5 oktober: 100

Show 6–7 oktober: 85

Totaal: 260

Schatting passanten: 1000

HONORARIA

De kunstenaars van midseason hebben in plaats van een honorarium een traject van vier weken en een werkbudget van €200 ontvangen.

SELECTIE

Voor midseason zijn Riane Pater en Klaske Bootsma geselecteerd, zij mochten een derde persoon uitnodigen.

Tijdens de eindexamenexpositie creëerden Riane en Klaske een eigen soort ruimte en tijd. Klaske middels een performance over haar zoektocht naar haar eindexamenwerk. Riane met haar absurdistische video's en de plaatsing daarvan tussen andere objecten. Beide eindexamenwerken gaan over het beschouwen van het alledaagse leven als kunst.

Klaske en Riane kozen zelf de derde persoon: Sophia Löwe. Zij creëert eigen utopische omgevingen.

PROMOTIE

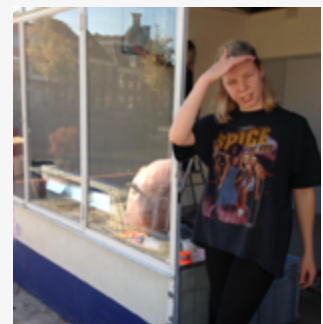
ONLINE

De online promotie bestaat uit het potretteren van de kunstenaars en het vastleggen van zowel de field-trips, als de werkperiode. Deze werden gedeeld op de sociale media.

OFFLINE

Voor midseason is een hand-out gemaakt met de artist statement en informatie over de werkperiode en fieldtrips. De hand-out was tevens de poster en is door de stad verspreid.

Daarnaast zijn voor de kunstenaars portretfoto's geplastificeerd waarop ook de handtekening werd gezet. Als allerlaatste les voor wanneer ze ooit beroemd zouden worden. Deze werden verkocht tijdens de opening en hangen nu in slaapkamers van fans.

foto's: het resort

SPREAD

herfst project
benzinstation
20/21 oktober

53 makers
1 opdracht
1 muziekoptreden

725 zines/prints
5 instellingen
3 samenwerkingen

partner: sign

SPREAD zinefest is een 2-jaarlijks festival dat zich focust op self published art, boeken, zines en prints. Gedurende één week wordt self published art en het maken, distribueren en exposeren van boeken, zines en prints onder de aandacht gebracht. Dit door middel van een zinemarkt, zinebibliotheek, workshops en diverse evenementen verspreid over 2 locaties.

SPREAD wordt georganiseerd vanuit een samenwerking tussen Sign en het resort. Mede-organisator is Floor van Meeuwen, illustrator en mede-initiatiefnemer van de eerste editie van SPREAD zinefest in 2016. De samenwerking is ontstaan vanuit een gedeelde interesse voor DIY-maakcultuur en de behoefte aan tegendraadse initiatieven.

Het programma van het resort vond plaats op 20 en 21 oktober aan Turfsingel 16 te Groningen. Voor dit programma is vanuit het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie deelregeling Festivals een bijdrage verstrekt. Deze editie werd voor de vormgeving een Japans thema meegegeven.

PROGRAMMA

Onder de naam SPREAD zinefest zijn twee events georganiseerd, verdeeld over de twee locaties van SIGN en het resort. Onderstaand verslag betreft alleen het programma van het resort.

DOORLOPEND 20 + 21 OKTOBER installatie

het resort wil experimenteren met verschillende manieren van presenteren. Niet alleen in de door haar georganiseerde shows, maar ook in haar festivalprogramma. Voor SPREAD betekende dit een andere manier van het presenteren van de self published art.

We hebben Philippe Wolthuis en Maaike Knibbe gevraagd om een presentatievorm te ontwikkelen die afwijkt van een traditionele zinemarkt en daarnaast een verblijfsruimte/terras te ontwerpen. Dit resulteerde in de installatie 'Increments' dat zich op het snijvlak van autonome beeldende kunst en functioneel design begaf. Deze installatie bestond uit een berg van 30 kuub zwart asfalt met een waterniveau/nevel en 36 gekleurde betonnen objecten die als podium, tafels en stoelen dienden, in materiaal en uitvoering geïnspireerd op de esthetiek van bouwplaatsen. Binnen diende een zwarte u-vormige houten vorm met lopende band als presentatiemeubel voor de zines, daarboven hingen de

posters aan een driehoekige band, deze vorm van presenteren was geïnspireerd op de lopende band in een Japanse sushi bar.

De installatie bood naast het presenteren van de werken ook ruimte om te ontmoeten, te zitten en te eten en drinken. Dit zorgde ervoor dat het publiek een tijdje kon blijven plakken en zo met elkaar in gesprek raakte.

boottochtjes

Om de 2 locaties te verbinden is er een sloep ingezet om bezoekers tussen de locaties heen en weer te pendelen. Tijdens de boottochten werd er muziek gedraaid door de kapitein (Klaas Koetje).

zinemarkt

Voor de zinemarkt is een open call uitgezet waar 58 artiesten; illustratoren, ontwerpers, een museum, kunstinitiatieven en publishers op hebben gereageerd.

De volgende artiesten en initiatieven namen deel aan de SPREAD zinemarkt: Astrid Florentinus, Anna Fleuri Wolters, Alice Mulder, Anne Staal, Bert Scholten, Club Chapelure, De salon, Deborah Westra, Erik Schulte, Extrapool, Floor van Meeuwen, Gianne Hendriks, Gijs Deddens, GRID/Rarariso, Hocus Bogus, James Nash, Juliet van Rosendaal, Vaneen, Joelle de Ruiters, Jop Luberti, Knetterijs, Katja Grosskinsky, Kornelis Fragakis, Lotte de Vries, Lara Reumer, Marjan Buning, Mara Piccione, Mariska Boekhorst, Manuel Rodriguez, Matieu Keuter, Merel Wendt, Mylan Hoezen, Nicole Mazzeo, Nona Mettarij, Onomatopee, Palefroi, Reinout Dijkstra, Rebecca Padgham, Sanne Boekel, Volkssnakkel en Woof! magazine.

cijfers

Unieke producten: 170

Totaal aantal producten: 725 ^(door oplage)

Verkochte producten: 113

Deelnemende instellingen: 5

Deelnemende kunstenaars: 54

DAG 1

20 OKTOBER

Op de eerste festivaldag was er een doorlopend programma met de zinemarkt, boottochten en het eten. De Groningse Jeu de Boulesclub 'Club Chapelure' organiseerde een toernooi en presenteerde haar speciaal voor SPREAD gemaakte zine met illustraties, gedichten en foto's van 10 Groningse kunstenaars.

DAG 2

21 OKTOBER

Aan het einde van de tweede dag maakten de zines en prints plaats voor de band 'Mark Lada's Golden Arches'. Dit Nederlandstalige soloproject van Mark Lada, frontman van de Groningse garage-rockband traumahelikopter gaf een live performance en nam ook videoclip op: <https://youtu.be/e-6vb5is5IU>.

PUBLIEK

Dag 1: 120

Dag 2: 120

Totaal: 240

Schatting passanten: 80

PARTNER

WEEK VAN HET KUNSTENAARSBOEK

De stichting ARTisBOOK organiseert diverse activiteiten om aandacht te vestigen op de veelzijdigheid van kunstenaarsboeken, zoals ook de manifestatie 'Week van het Kunstenaarsboek'. Tijdens

de manifestatie wordt samengewerkt met curatoren die exposities rond het thema 'kunstenaarsboek' samenstellen bij 23 verschillende musea en galeries in Groningen. De stichting stimuleert onderzoek naar het kunstenaarsboek en wil in de toekomst bijdragen aan het uitbrengen van publicaties over dit onderwerp. Het resort en Sign waren met SPREAD zinefest twee van de 26 locaties van de manifestatie 'Week van het Kunstenaarsboek'.

Bezoekers van SPREAD gaven aan het uniek en waardevol te vinden om zoveel Self Published Art bij elkaar te zien. Doordat SPREAD onderdeel uitmaakte van de 'Week van het Kunstenaarsboek' trok het festival veel bezoekers met een bovengemiddelde interesse in kunstenaarsboeken en printwerk. Mede hierdoor heeft ongeveer de helft van de bezoekers ook iets gekocht tijdens hun bezoek aan SPREAD zinefest.

MARKETING

ONLINE

SPREAD werd zowel via haar eigen kanalen www.spreadzinefest.nl, [instagram.com/spreadzinefest](https://www.instagram.com/spreadzinefest) en [facebook.com/spreadzinefest](https://www.facebook.com/spreadzinefest), als via de onlinekanalen van SIGN en het resort gepromoot. Hier deelden we: het opbouwen van de installatie, de deelnemende kunstenaars en hun werk en het programma.

Verder is er gepromoot door Week van het Kunstenaarsboek en lokale mediapartners Groninger Uitloper en Kunstspot.

OFFLINE

Er zijn Risoprint posters door de stad gehangen. Er zijn stickers door de stad

geplakt en uitgedeeld en, samen met het programmaboekje, neergelegd op meerdere locaties. Er zijn oranje vlaggen gemaakt met het SPREAD logo opgeschilderd voor in de ramen van de twee festivallocaties. Dit om de herkenning te vergroten en een link te leggen tussen de twee locaties. Deze vlaggen zijn geïnspireerd op Japanse uithangborden. Verder zijn er nog boekenleggers gemaakt, die bezoekers mee konden nemen als aandenken.

screenshot, *The Unspectacular Things*, Feiko Beckers, 2018

S01E03

zomer episode
benzinstation
nov. – januari

alban karsten
feiko beckers
steven jouwersma

'jumping the shark'

S01E03 met kunstenaars Alban Karsten, Feiko Beckers en Steven Jouwersma wordt op 23 november 2018 geopend door wethouder Paul de Rook en sloot af met een finissage op 19 januari 2019. Tijdens deze events vonden er performances van de kunstenaars plaats. Tussen de opening en de finissage was de show 24/7 open voor publiek.

Alban's performances en sculpturen zijn vaak een reactie op een bestaand probleem. Iets werkt niet, kan niet of doet een zekere belofte en daar vanuit ontstaat een vorm, strategie en handeling. Hij noemt dit Trojan Horsesness – ambigue cadeaus: interventies verpakt als oplossingen. Alban heeft tijdens de werkperiode bij het resort 'Mitigations' ontwikkeld. Een werk gebaseerd op Hostile Vehicle Mitigations, oftewel anti-terreur objecten in de vorm van een massief betonnen paardenhindernis. Hij heeft autorijlessen genomen en een cursus bij een stuntvrouw gevolgd. Vervolgens moest het object getest worden en is hierop ingegreden met een grijze peugot 205 met 40 km/u. Het gecrashte autowrak vormde samen met de (ongevallen) hindernis het eindwerk. Tijdens de finissage heeft hij een video van deze performance getoond.

Steven werkt vanuit sociale en publieke situaties. Het verzamelen en transformeren van lokaal aanwezig materiaal is vaak het beginpunt van

zijn werkproces. Zo werden oude auto's tot poppodium verwerkt, veranderde een enorme cactus in een carnavalswagen en maakte hij van houten overblijfselen uit de buurt een publieke sauna. Steven heeft tijdens de werkperiode bij het resort een installatie met zwart plastic en een 100 jaar oud orgel gemaakt. Het orgel gaf een geluid dat als een onheilspellende soundtrack over de expositie lag. Bij de finissage heeft Steven zijn performance 'The Common Sweat Sauna' uitgevoerd waarbij hij het monumentale Dudok gebouw heeft nagebouwd als werkende sauna.

Feiko's werk is altijd een explosie van kleuren, vormen en... teleurstellingen. De dagelijkse realiteit met haar aan geleerde gebruiken en de aannames die hiermee gepaard gaan vormen een onuitputtelijke voedingsbron voor zijn performances en installaties. Feiko heeft tijdens de werkperiode de performance 'The Unspectacular Things' ontwikkeld en hiervan een videoregistratie getoond. De video gaat over waarom hij onder de indruk is

van de alledaagse dingen in het leven in plaats van spectaculaire dingen. Tijdens de finissage heeft hij de bestaande performance 'When I Do What I Like To Do Most' getoond.

PROGRAMMA

werkperiode 03-11-2018 / 22-11-2018

opening 23-11-2018

17:00 CHAMPAGNE CAVA

17:15 SPEECH: Paul de Rook

18:00 PERFORMANCE: Alban Karsten

23:59 END

finissage 18-2-2019

17:30 PERFORMANCE

18:00 COMMON SWEAT SAUNA

19:00 TALKSHOW / ARTIST TALK

20:00 CAFE

22:30 END

LOCATIE

De locatie van S01E03 was een voormalige BIM benzinestation dat de Gemeente Groningen wil herontwikkelen aan Turfsingel 16 in Groningen. In de volksmond ook wel 'BIM station' genoemd. Dit benzinestation was tot september 2018 nog in gebruik als winkel en tankstation. Het terrein bestaat uit ±200m² betegelde buitenruimte en is van de hand van architect Willem Dudok. Het bijzondere gebouw is één van de weinige na-oorlogse rijksmonumenten in Groningen. Het terrein grenst direct aan de openbare weg waardoor de locatie meer weg heeft van openbare ruimte dan van een bedrijfsruimte. De kunstenaars hebben de locatie, zijn historie, esthetiek en functie als uitgangspunt genomen voor hun werk.

PUBLIEK

Bij het BIM station is een breed publiek bereikt door de grote hoeveelheid passanten en door de bekendheid van het gebouw zelf. Het nieuwe culturele gebruik van dit gebouw en de show van het resort zijn dan ook veel in het nieuws geweest. O.a. op RTV Noord, NU.nl, Dagblad van het Noorden en in Kunst & Stad. Ook kon vanwege de centrale en openbare locatie aangehaakt worden bij Eurosonic Art Route. Hierdoor konden de verschillende publieksgroepen mengen.

Opening: 120

Rondleidingen: 40

Finissage: 90

Totaal: 250

Schatting passanten: 2000

De show was doorlopend (24/7) te zien vanaf de publieke weg, de kunstenaars hebben hier in hun presentatie op inspeelt. Hierdoor heeft de show een (veel) groter publiek kunnen bereiken dan alleen bezoekers tijdens de evenementen. Er is veel nieuwsgierigheid gewekt door het autowrak, de video in het venster van het gebouw en het aanwezige orgelgeluid waardoor veel toevallige passanten de werken nader hebben bekeken. Regelmatig werd hierbij hardop de vraag gesteld 'of dit kunst was'.

SELECTIE

Voor S01E03 zijn kunstenaars geselecteerd die al langer actief zijn in de beeldende kunst. Zij hebben een tweede-fase opleiding afgerond en hebben ervaring met residenties in binnen- en buitenland. Ze hebben een band met Groningen door dat ze er hebben gestudeerd (Academie

Minerva en FMI) en soms lesgeven als gastdocent op Academie Minerva. Juist voor kunstenaars die al verder zijn in hun ontwikkeling zijn plekken van belang waar een experiment aangegaan kan worden. Om nieuwe stappen te kunnen zetten en uit de ingeslagen richting te kunnen breken. Voor Feiko betekende dit bijvoorbeeld teruggrijpen naar werk dat hij maakte in op de academie en voor Alban betekende dit de mogelijkheid om een risicovol project uit te werken.

PROMOTIE

Voor S01E03 was veel aandacht. Mede door de bijzondere locatie. Er is geadverteerd op Mister Motley, waardoor de deelnemende kunstenaars zelfs herkend werden op kunstbeurzen in Amsterdam. Maar ook in de Gezinsbode (een coupon voor gratis champagne bij de opening). Dit om zowel het kunstpubliek te bereiken, als een meer lokaal en breder georiënteerd 'nieuw' publiek. Er is veelvuldig beeldmateriaal geplaatst op social media. Er waren interviews en gastoptredens bij lokale radio- en tv programma's (Glasnost, Radio Bavarois) en er was pers-aandacht. Daarnaast is vanuit het resort zelf een korte documentaire gemaakt en een publicatie uitgegeven. Dit heeft niet alleen geleid tot een goede promotie van de show S01E03 maar ook meer naamsbekendheid voor het resort als kunstinitiatief. Ook het artikel 'Een boost voor de beroepspraktijk van kunstenaars en voor Groningen als kunststad' van het Mondriaan Fonds heeft geholpen bij het aanduiden van de landelijke relevantie van het resort als kunstinitiatief.

eigen uitgaves

DOCU: <https://youtu.be/bppANOR-0qc>

HANDOUT: plattegrond en werkomschrijvingen, risoprint, oplage 150 stuks

PUBLICATIE: beschouwende teksten en beeld, risoprint, oplage 35 stuks

MEDIA

* advertentie gezinsbode
krant van week 21-11/27-11 2018: champagne coupon

* advertentie Mister Motley

* Mondriaanfonds: interview, 2018

* Kunst en Stad, artikel BIM 2018

* Gezinsbode: 'Kunst siert diepenring'

* DvhN: 'Kunst tanken', 2018

* RTV Noord: 'BIM station wordt kunstplek'

* RTV Noord: 'het resort huisvest zich tijdelijk in het BIM-station' 2018

* Groninger Internet Courant: 'exposities in voormalig bim tankstation' 2018

* Filter Groningen: Jumping the Shark, 2018

* ES/NS: Art, 2018

* Glasnost: Peretrosjka, 2018

* Kunstspot: 'Zandzakken, schuursponzen en virtual reality: op bezoek bij de kunstenaars in het resort' 2018

resorters

foto's: het resort

bart nijstad

philippe wolthuis

maaike knibbe

mylan hoezen

hilde onis

emilio veendorp

klaske bootsma

sophia löwe

riane pater

steven jouwersma

alban karsten

feiko beckers

documentatie

34

1. VIDEO'S

Korte documentaires over de werkperiodes van de resorters van S01E01, S01E02 en S01E03.

2. UITGAVES

Elk seizoen geeft het resort een uitgave uit. Hierin worden de shows in beeld en tekst gedocumenteerd. Anna-Rosja Haveman en Vanessa van 't Hoogt schrijven hiervoor beschouwende teksten.

3. ARTIKELEN

Artikelen uit de uitgaves van de shows:

- * S01E01
- * S01E02
- * S01E03: Jumping the shark

4. INTERVIEWS

- * Resorters over het resort
Quotes uit enquête deelnemende kunstenaars
- * Jaarverslag Mondriaan Fonds:
'Een boost voor kunstenaars en voor Groningen als kunststad'

foto: lisa jasperina bommerson

video's

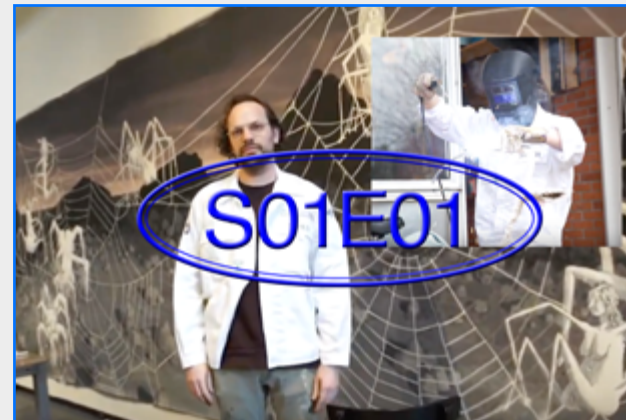
36

S01E03 [kijk](#)
TV | 2019 | 10:00
muziek: Rik Möhlmann
video: Ellen de Haan

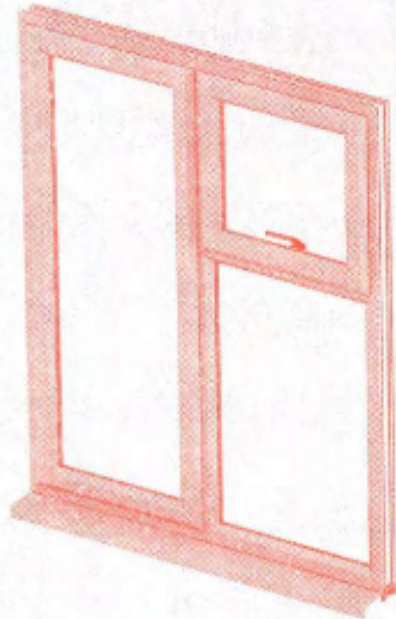
S01E02 [kijk](#)
TV | 2018 | 8:24
muziek: Rik Möhlmann
video: Ellen de Haan

S01E01 [kijk](#)
TV | 2018 | 4:28
muziek: Philippe Wolthuis
video: Marjolijn Prins

uitgaves

text

S01E03

38

'Jumping the shark'

Is an expression commonly used to refer to the moment when a television series loses its originality and becomes a spectacle of its own making. The origin of the saying comes from a 1977 episode of the American series *Happy Days* in which the main character Fonzie, wearing his trademark leather jacket, jumps an actor who over a (fake) shark.

Did the *Resort* intend in the same way to appreciate their television value with their most recent exhibition *Jumping the Shark* at the BM station? Just as the television series aimed to become a spectacular episode, the three artists in residence of the *Resort* wanted to make something remarkable. Perhaps Peter Boudier, Steven Jousma and Alban Karsten wanted to imprint the city where they once lived and studied with the good gestures of a well-placed gesture, a new road and a jump – not over a shark, but through a window.

While the apparent aim of *Happy Days* was obviously to increase audience ratings,

an integral part of the project. Here the only reference for this strategy were the graphic tree images.

This elimination of interhuman exchanges and socio-political circumstances allowed the opportunity to invent a new space for a more transcendent experience, orchestrated by subtle spatial and aerial arrangements. The monotonous sound of the organ coming from across not only made the casual passer-by look upwards, but more importantly suggested by spatial placements and aerial tone equal religious mood, invoked in the title of the work: *Phantasma chorion*. Here two contrasting melodies are on the religious space and suggested 'protestant', associated with the other side of Dutch culture, and 'catholic' connected with new religions, superstitious and esoteric meanings. During the opening night, the music presence could certainly be felt when the organ sound functioned as an elusive soundtrack to the car or railroad Karsten. In addition the black parking mar-

total seemed to show half the city lights in order to create a dark stage under the full moon for the opening night. In the remaining weeks of the exhibition *Phantasma* visitors continued to experience its presence in the public space. The organ kept playing and the wind slowly tore apart the black plastic, creating wild sculptures that resembled the gas stations original underlying magnetic canopy.

Mitigations

Alban Karsten (1983)

On Friday 23 of November 2010, a crowd of excited spectators, artists and art lovers from Groningen lined up to attend an imaginary auto race track. While enjoying a glass of wine they waited for Alban Karsten's mitigation, the opening act of *Jumping the Shark* 'Mitigations'. Some sought comfort and warmth by taking a slice of pizza ordered by the artist at the pizza shop located across the street. Other Karsten also had the car-

gave of the old and rusty car the suspension rose, further loosened by the monotonous sound of Steven Jousma's organ. Suddenly the car accelerated to 120 km/h and crashed into a nearby concrete sculpture.

public itself may not have spread the headlights were later stolen and during a cold rainy night a homeless person might have used it as shelter.

Protestant Voodoo

Steven Jousma (1982)

The creative process of Steven Jousma was often starts with an investigation of the specific context he works in. These contexts range from foreign countries where he is able to adapt the role of an outsider to familiar cities like Groningen, where he once lived. In considering the BM station at the *Resort* and in relation to this particular situation, there was one thing that he could not ignore: the magnetic canopy of the gas station. Since circumventing its presence was impossible, Jousma decided to tackle this issue head on by covering the entire gas station canopy with black plastic, adding a new layer of meaning to the 'transitory area'. He not only concealed the abundant

plain surface but also the marketing slogans such as 'Get into the car or boat' and 'Hurry your gas' while also in more than one language to demonstrate a more very area. Jousma thought black would be a more appropriate color to represent change. The material allowed for a range of different interpretations, chiefly the connotations with oil and petrol in the BM station's history. Some of the public even questioned whether the black plastic wrapping was a stunt organized for the occasion of the annual of shopping site known as 'Black Friday'.

Protestant Voodoo also added another presence to the spatial composition, that of sound, in this case music 'Mitigations'. Jousma attached a hand-cranked gas oil organ to the roof directly above the former petrol pump. Next to the organ he placed black silhouettes of figures, characteristic of Groninger handicraft. Second-hand organs have a longer history in the artists' oeuvre. Jousma graduated from the Free Music Institute in Groningen with the piece *Organ Song* (2007), a generative sound installation made from nine electronic organs. For this project he included documentation of conversations with the elderly who were for example trading the organ for a piece of glass. Although he chose this time not to document the process for this project, Jousma considers the entire network of possible relations around the site and its history to be

S01E03 lees

28 pagina's
risoprint, digitale print
handgebonden
verschillende formaten

MIDSEASON lees

risoprint
gevouwen A3

S01E02 lees

24 pagina's
risoprint, digitale print
handgebonden

S01E01 lees

24 pagina's
risoprint, digitale print
handgebonden

S01E01

tekst door Anna-Rosja Haveman en Vanessa van 't Hoogt
uitgave S01E01, oplage 50 – april 2018

Als het resort de plek is waar kunstenaars tot rust kunnen komen, dan is water het essentiële element ter verkoeling. Tussen het harde werk door in de aanloop naar de presentatie in De Machinefabriek vloeide het water ook rijkelijk als dorstlesser.

Bij aankomst krijgen wij (Anna-Rosja Haveman en Vanessa van 't Hoogt) op een warme lentedag een glas water aangeboden. De drie waterkoelers blijken deel te zijn van een spontaan ontstane installatie in samenwerking tussen de kunstenaars: Maaïke Knibbe (1988), Bart Nijstad (1979) en Philippe Wolthuis (1979). De waterkoeler staat symbool voor een gedeelde fascinatie en de wisselwerking tussen de drie kunstenaars, als gevolg van de gezamenlijke werkruimte.

Als we de kunstenaars ernaar vragen omschrijven zij het 'landschappelijke' als de gemeenschappelijke noemer in hun werk. Terwijl de representatie van Nijstads onheilspellende landschap een reflectie lijkt te zijn van een goedmoedstoestand, komt het landschap op associatieve wijze terug in het werk van Knibbe en Wolthuis. Wanneer je

het 'expositie landschap' doorkruist en je lichamelijk verhoudt tot de organische vormen en de glanzende textuur van Knibbes action, distraction and trunks, lijkt er water door te stromen. Daarnaast zouden delen uit Wolthuis' serie enterprise resource planning schaalmodellen van futuristische gebouwen kunnen zijn, in het landschap van de toekomst. Ze zijn gemaakt van gipsplaten, een onzichtbaar materiaal waarvan onze omgeving is gebouwd.

Toch staat de eerste aflevering van het resort S01E01 in het teken van meer dan het water en het landschap en doet deze beschrijving de diversiteit van de kunstenaars tekort. Van geabstraheerde speelautomaten, een banale waterval tot cartooneske spinnavrouwen, het resort geeft de individuele kunstenaars de kans nieuwe mogelijkheden in hun oeuvre te onderzoeken. Juist door buiten de comfortzone van je eigen – uitpuilende – studio nieuw werk te creëren, biedt het resort bovenal de gelegenheid voor een nieuwe stap.

S01E02

tekst door Anna-Rosja Haveman en Vanessa van 't Hoogt
uitgave S01E02, oplage 40 – juni 2018

De ruimte van de Machinefabriek, die normaliter een ontvangstruimte voor theater en dans minnend Groningen is, lijkt iets in de kunstenaars van het resort uit te lokken.

Net als in de eerste episode van het eerste seizoen hebben de kunstenaars van de tweede episode (Mylan Hoezen, Hilde Onis en Emilio Veendorp) ervoor gekozen om de ruimte naar hun hand te zetten. Ditmaal geheel trouw blijvend aan de tropische connotaties van een resort als zonnig ontspanningsoord. Het gloeiende licht van de TL buizen en het licht dat door de oranje ramen naar binnen schijnt, geeft je het gevoel alsof je door de zon wordt omarmd.

Deze ontspannende sfeer wordt doorbroken door de vreemde samenkomst van incidentele happenings, curieuze assemblages van herkenbare objecten in de getransformeerde ruimte. De rustgevende ambiance contrasteert met de materialen. Het was en schuim, veelal gebruikt voor verzorgende behandelingen in een resort wordt als artistiek materiaal ingezet. Waarschijnlijk is het de onconventione-

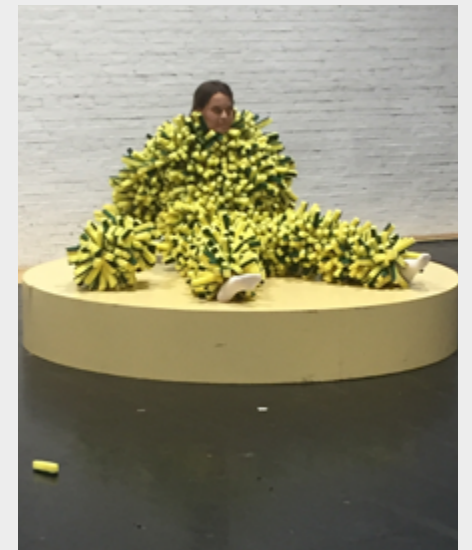
le - of misschien zelfs de ongeschikte - aard van de zalen als expositieruimte, die de kunstenaars ertoe aanzet om er een eigen stempel op te drukken. Hetzelfde piepschuim, waarmee in de vorige expositie een hele wand was opgebouwd als decor, is door de kunstenaars hergebruikt. Omgevormd tot gele, roze en baby-blauwe pilaren is het piepschuim als zodanig niet meer te herkennen.

Emilio Veendorp brengt uiteenlopende beeldende elementen samen, waarin ook verwijzingen naar ontspanning te herkennen zijn. Waar Veendorp de beschouwer uitnodigt om op associatieve wijze de losse eindjes aan elkaar te knopen, wordt je ondergedompeld in de VR performance van Mylan Hoezen en ondergaat Hilde Onis zelf een grondige reiniging in haar sponzenpak.

42

foto: lisa jasperina bommerson

foto's: het resort

S01E03 'Jumping the shark'

tekst door Anna-Rosja Haveman en Vanessa van 't Hoogt
uitgave S01E03, oplage 35 – januari 2019

'Jumping the shark' is an expression commonly used in reference to unsuccessful attempts to regain popularity and attention through outrageous and spectacular overkill. The origin of the saying comes from a 1977 TV episode of the American series *Happy Days* in which the main character Fonzie, wearing his trademark leather jacket, jumps on water skis over a (confined) shark.

Did het resort intend in the same way to upscale their entertainment value with their most recent exhibition *Jumping the Shark* at the BIM station? Just as the television series aimed to create a spectacular episode, the three artists-in-residence of het resort aspired to make something remarkable. Perhaps Feiko Beckers, Steven Jouwersma and Alban Karsten wanted to impress the city where they once lived and studied with the grand gestures of a wrapped gas station, a car crash and a jump - not over a shark, but through a window.

While the apparent aim of *Happy Days* was obviously to increase audience ratings, the motives and results of the three artists 'jumping the shark' are neither straightforward nor clear. Was it perhaps a signal that the reputation of het resort is in decline and in need of some new relevance? Considering the positive reactions to the exhibition by the public and the municipality, this did not turn out to be the case. Or might the artists have felt the need to upscale their activities and careers to the next level? Since all three artists are past the age of thirty-five, their personal trajectories may have been on their mind during the preparations: no longer qualifying as a 'young talent' or an 'emerging artist' in grant applications, but now having to grapple with being known as a 'mid-career artist' or even 'established talent.' Considering the outcome of the exhibition, *Jumping the Shark* more likely indicates a healthy dose of self-irony, and an interest in finding the subtle, the uncomfortable and the mysterious in something 'spectacular.' The totality of the presentation is more confident than desperate, absurd but with a dark critical edge. Perhaps it is here that the differences between the art world and

popular media become clear; what would be labelled as blatantly stupid and nonsensical in a TV show has a different relevance in the context of an experimental artist residency.

The BIM Station (Turfsingel 16) was one of the first public gas stations in the Netherlands. Renowned architect Wim Dudok designed the building, now a national heritage site, in 1953. After closing its doors in September 2018, the station was repurposed by the city of Groningen as a cultural destination nicknamed 'Dudok aan het Diep.' As a part of the city's renewal program, the station's outside canopy was painted bright magenta, while the building itself retained its colour scheme. With an eye towards increasing its cultural visibility, the municipality recently provided het resort with the opportunity to use the location as a temporary exhibition site. Feiko Beckers, Steven Jouwersma and Alban Karsten each created work in response to the BIM station or the surrounding public space. Using the specific context of the BIM station as a starting point, it became difficult for the artists to ignore the jarring magenta-coloured petrol pumps. In order to solve this problem, Jouwersma turned the magenta into black, while Beckers in the set design for his video referenced the red and white colours of the original BIM station. Karsten's project in turn seam-

lessly fit into the surroundings: at first sight the car wreck might seem left over from the former gas station.

The total environment created at the BIM station seems both odd and familiar. The video in the window reminds one of the advertisements that used to be installed in the same place, although now unspectacular things are promoted. The blackness of the station is overwhelming, but its presence withdraws at the same time. After the spectacular performance of the opening, the car became a victim of everyday vandalism.

resorters over het resort

ALBAN KARSTEN: "het resort heeft - voor zover mij bekend is - geen curatorische of ideologische agenda. Er wordt dus niet zozeer thematisch geprogrammeerd. Voor mij is dat erg bevrijdend, ik merk dat veel kunstruimtes dat tegenwoordig toch hebben, waarschijnlijk ingegeven vanuit het idee zich in subsidieaanvragen te positioneren en onderscheiden. Hierdoor wordt de mogelijkheid gegeven aan de 3 deelnemende kunstenaars om een eigen episode te schrijven middels de afsluitende expositie.

Bij het resort staat de mogelijkheid tot experiment en het aangaan van gevaarlijke ondernemingen, met het risico tot grandioze mislukking, voorop. Ik voelde me altijd erg gesteund in mijn plannen, die tot kort van tevoren onduidelijk waren maar waarvan ik enkel wist dat ik een actueel relevant thema wilde benaderen met een belachelijk "grand gesture".

Omdat het resort jong is, qua organisatie en leeftijd, maar ook in de benadering heeft het een daadwerkelijk speels karakter. De locatie - in ons geval dan, ik kan me voor-

stellen dat dit bij het NNT anders was - versterkt dit alleen maar. De speelsheid kan soms wat doorslaan en dan worden ideeën geopperd vanuit de organisatie wat irrelevant of potsierlijk. Bedenk goed wat jullie unieke kracht is. Jullie zijn geen setdressers die samen met vrienden leuke "events" organiseren, maar een nomadisch kunstinstituut (artist-run) dat met een ongekennde flexibiliteit en meewerkendheid daadwerkelijk relevante beeldende kunst brengt op plekken die daarom schreeuwen in een stad (of eigenlijk regio) die dat extreem hard nodig heeft."

SOPHIA LÖWE: "It was a wonderful experience, I learned a lot from working with the other two (Klaske Bootsma, Riane Pater) and I think the collaboration was valuable in different ways for each of us. Moreover, I realize that I feel more comfortable exhibiting and sharing with others. Also I really enjoyed the way in which Karina and Ellen understood our concept in the end and adjusted the program and design of the opening in the same style. That was really fantastic!"

foto: tom van huisstede

'Een boost voor kunstenaars en voor Groningen als kunststad'

'We geven kunstenaars die een band met Groningen hebben de kans één seizoen uit hun beslommeringen los te breken. het resort voorziet in een werkperiode, show en passend honorarium. Dat is een boost voor de beroepspraktijk en voor Groningen als kunststad. Elk seizoen komen drie kunstenaars samen, die op elkaar inspelen en een show maken, telkens ergens anders zodat we een ruimer publiek bereiken dan de vaste kunst-kijkers. Begin 2018 stonden we in de Machinefabriek van het Noord Nederlands Toneel. Eind 2018 opende de show bij een ex-benzinestation aan de Turfsingel, waar Alban Karsten met zijn auto op een betonnen bloembak knalde.'

Karina Bakx is samen met Ellen de Haan directeur van het piepjonge kunstinitiatief het resort. 'Voorjaar 2018 gingen we open; in het najaar kregen we de werkbijdrage. Kunstinitiatieven konden 10.000 euro aanvragen, die flexibel kan worden besteed. Deze landelijke erkenning bevestigt onze rol als schakel in de kunstketen en maakt het vervullen

ervan ook echt mogelijk. Van de kunstenaars vragen we veel en daar willen we evenveel tegenover stellen. Erekwestie: als we het doen, dan ook goed, dus met professionele honoraria volgens de richtlijn. Ellen en ik steken veel vrijwillige uren in het resort, maar met het oog op de duurzaamheid moet je ook als organiserend team proberen mensen uit te betalen. Wij streven ernaar op de langere termijn te plannen. Gezien en gewaardeerd worden helpt daarbij.'

Mitigations – het autowrak – van Alban Karsten zette de schoonheid van het gevaar op scherp, tegen de betonnen bloembak die aan barricades tegen terrorisme doet denken. Bakx: 'Mensen gingen ermee op de foto, maar we hebben ook heel wat telefoontjes met de politie gepleegd. Voorbijgangers maakten er melding van. Kijk, als het Groninger Museum zo iets doet gelooft iedereen het wel, in de context die wij eraan kunnen geven, met de esthetica van de straat, krijgt kunst een andere urgentie.'

48

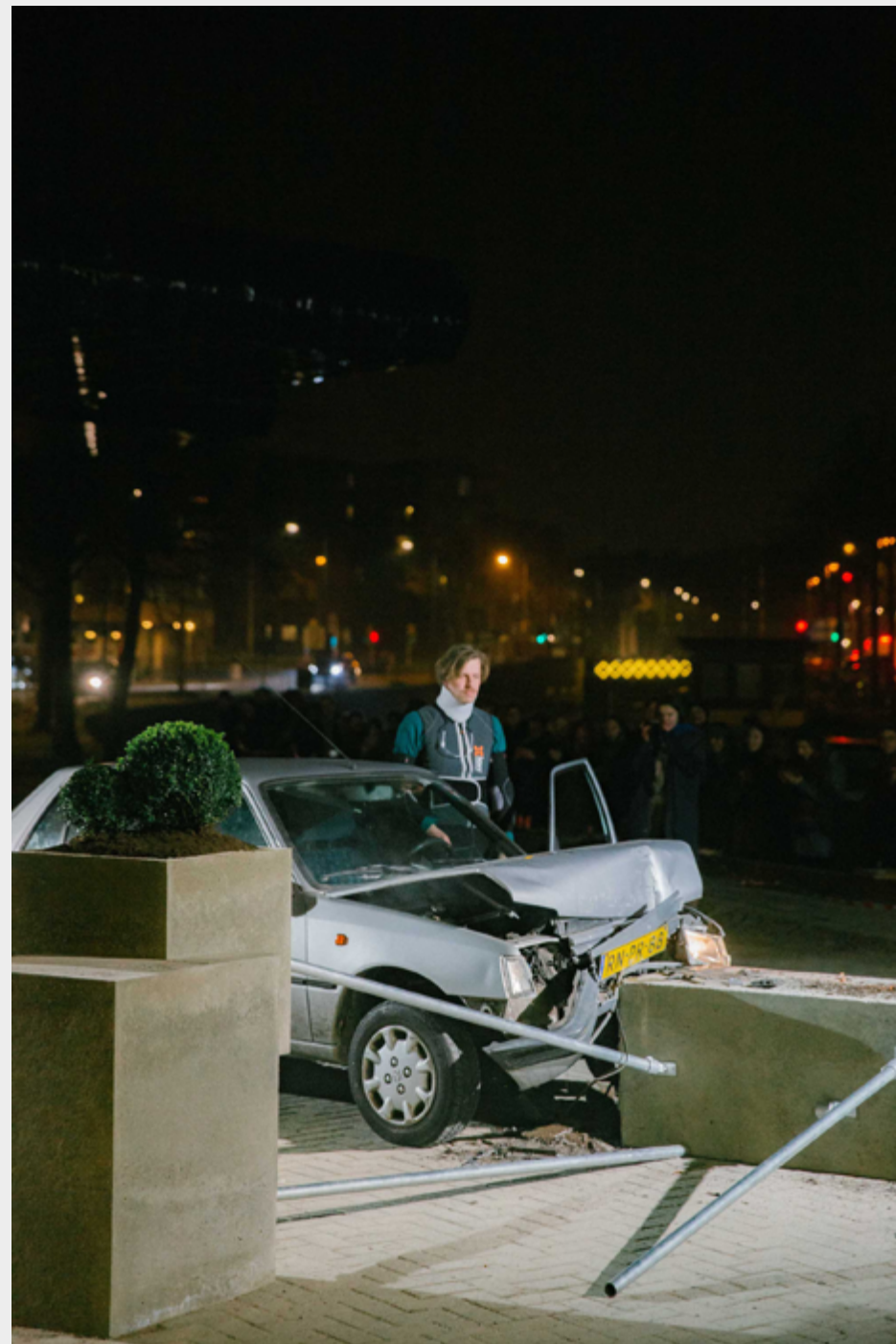
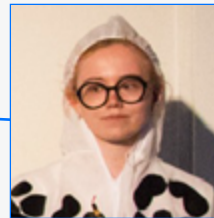
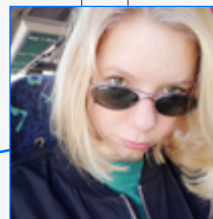
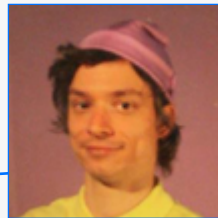
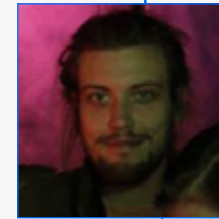
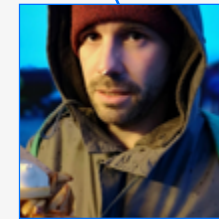
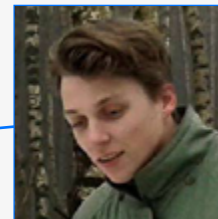
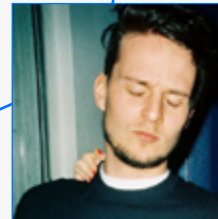
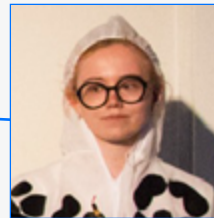
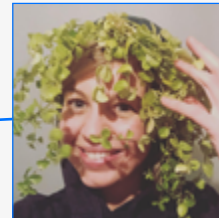
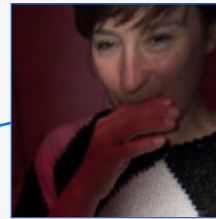
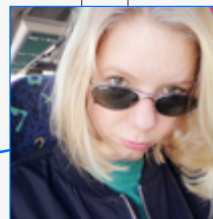
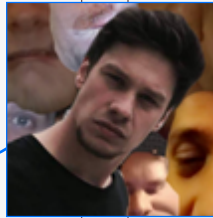
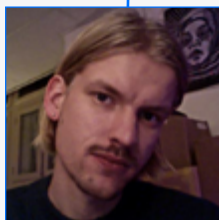
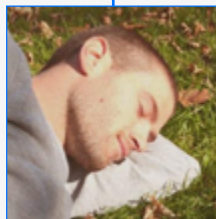
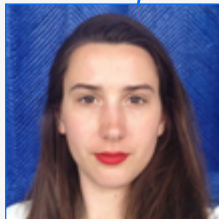

foto: tom van huisstede

thanks!

TEAM

Hector Garcia
Klaske Bootsma
Vanessa van 't Hoogt
Anna-Rosja Haveman
Adriaan Bon
Guido Lahuis
Gijs Deddens
Riane Pater
Anna Flac
Maarten Huizing
Tsjisse Talsma
Olaf Eldermans
Floor van Meeuwen
Jimmy Kleinbruinink
Alexander Weeber
Gijs Arends
Arif Kornweitz
Philippe Wolthuis
Maaïke Knibbe
Jannes Bürkner
Marjolijn Prins
Teye Krook
Lisa Jasperina Bommerson
Tom van Huisstede
Rik Möhlmann
Siri Klein Robbenaar
Jilles Hazenberg
Karina Bakx
Ellen de Haan

50

51